

til rammeafgørelse vurderes således ikke at nødvendiggøre lovændringer på dette punkt.

4.3.2. Der er i persondatalovens § 7 fastsat særlige regler om behandling af oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold og oplysninger om seksuelle forhold.

Efter bestemmelsen må der behandles personoplysninger, hvis den registrerede samtykker hertil, eller hvis behandlingen er nødvendig til en række nærmere angivne formål, herunder bl.a. af hensyn til en offentlig myndigheds varetagelse af sine opgaver på det strafferetlige område, jf. bl.a. § 7, stk. 6.

Som nævnt ovenfor i pkt. 3.2.3. følger det af rammeafgørelsens artikel 7, at de nævnte typer af følsomme personoplysninger kun må behandles, når det er strengt nødvendigt, og når der er fastsat passende sikkerhedsgarantier i den nationale lovgivning. Udkastet til rammeafgørelse fastsætter således (i princippet) strengere betingelser for, hvornår danske myndigheder på området kan behandle sådanne personoplysninger end, hvad der i dag følger af persondatalovens § 7. Det skal dog bemærkes, at det i praksis formentlig ikke vil være muligt at angive nogen væsentlig forskel på kriterierne »nødvendigt« og »strengt nødvendigt«. Det gælder således bl.a. i relation til politiets mv. adgang til at behandle de nævnte typer af følsomme personoplysninger med henblik på kriminalitetsbekæmpelse, f.eks. i forbindelse med opklaring af et politisk motiveret mord.

Danske myndigheder, som foretager grænseoverskridende informationsudveksling inden for rammeafgørelsens anvendelsesområde, vil være forpligtet til at overholde de betingelser, der følger af artikel 7 i udkastet til rammeafgørelse. Efter Justitsministeriets umiddelbare opfattelse nødvendiggør artikel 7 derfor ikke ændringer af persondatalovens § 7. En endelig stillingtagen til dette spørgsmål vil dog ske i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen i dansk ret.

4.3.3. Heller ikke udkastet til rammeafgørelse artikel 8 (om automatiserede afgørelser) kan efter Justitsministeriets opfattelse antages at nødvendiggøre lovændringer. Der henvises herved til pkt. 3.2.4. ovenfor, hvor bestemmelsen er nærmere omtalt. Hvis der i Danmark ønskes indført automatiserede afgørelser på det strafferetlige område vil de krav, som opstilles i artikel 8 i den forbindelse skulle iagttages.

4.3.4. Der er i udkastet til rammeafgørelse artikel 12-15 fastsat en række detaljerede regler om, i hvilket omfang en medlemsstat må viderebehandle personoplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af

en anden medlemsstat, herunder om medlemsstaten kan videregive sådanne oplysninger til henholdsvis myndigheder i tredjelande eller internationale organisationer og private. Om bestemmelsernes indhold henvises nærmere til pkt. 3.2.5.-3.2.9. ovenfor.

Persondataloven indeholder ikke på samme måde som udkastet til rammeafgørelse særlige regler om adgangen for danske myndigheder (dvs. politi, anklagemyndighed, kriminalforsorg og domstole) til at viderebehandle personoplysninger, som modtages fra eller stilles til rådighed af myndigheder i andre medlemsstater. Om sådanne personoplysninger kan viderebehandles må således – medmindre der gælder særlige regler på området – afgøres ud fra behandlingsreglerne i persondatalovens kapitel 4, herunder i praksis navnlig bestemmelserne i § 5 og §§ 6-8.

Der er dog i persondatalovens § 27 fastsat særlige regler om overførsel af oplysninger til tredjelande. Det fremgår af stk. 1, at der kun må overføres oplysninger til et tredjeland, hvis dette land sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Derudover kan der overføres oplysninger til et tredjeland, hvis en af de i stk. 3, nr. 1-8, nævnte betingelser er opfyldt. Herudover skal persondatalovens almindelige behandlingsregler, herunder i §§ 5-8, være opfyldt ved overførsel af oplysninger til tredjelande.

Persondatalovens § 27 om overførsel af personoplysninger til tredjelande svarer i et vist omfang til, hvad der følger af rammeafgørelsens artikel 14. Den pågældende bestemmelse indeholder imidlertid (i modsætning til rammeafgørelsens artikel 14) bl.a. ikke et krav om, at der som udgangspunkt skal foreligge samtykke fra den medlemsstat, der har afgivet oplysningen. Rammeafgørelsens artikel 14 indeholder således skærpede krav for overførsel af oplysninger til tredjelande (og internationale organisationer) i forhold til de krav, der følger af persondataloven.

Efter Justitsministeriets opfattelse nødvendiggør bestemmelserne i udkastet til rammeafgørelse artikel 12-15 imidlertid ikke lovændringer. De pågældende bestemmelser fastsætter som nævnt nogle grænser for, hvordan danske myndigheder kan anvende personoplysninger, som myndighederne har modtaget i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde i EU. Dette gælder, hvad enten der er tale om personoplysninger, der er »modtaget« eller »stillet til rådighed«. Danske myndigheder på området vil derfor være forpligtet til at overholde de betingelser, der følger af artikel 12-15. Det betyder bl.a., at der ikke vil kunne ske viderebehandling (ud over, hvad der er tilladt efter artikel 12-15 i rammeafgørelsen) på grundlag af forvaltningslovens § 31, hvorefter en forvalt-